

عنوان مقاله:

امکان سنجی ایجاد شهرهای پایدار و هوشمند در ایران. مورد مطالعه: منطقه جنوب شرق ایران

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 9، شماره 372 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

کامران رضائی زاده مهابادی - دانشجوی دکتری آب و هوا شناسی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه جغرافیا، تهران، ایران

حسین محمدی - استاد آب و هواشناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

رحیم سرور - استاد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه جغرافیا، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ساخت یک شهر پایدار و هوشمند به عنوان یک استراتژی حیاتی برای کاهش مشکلات تولید شده توسط رشد جمعیت شهری و شهرنشینی سریع و غلبه بر دگرگونی های محیطی و تغییرات اقلیمی درحال ظهور است. با این حال تحقیقات علمی کمی در این مورد یافت می شود. برای کم کردن فاصله ادبیات در مورد شهرهای هوشمند و در پاسخ به افزایش استفاده از مفهوم هوشمندی، این مقاله یک چارچوب برای درک مفهوم و شاخص های شهرهای هوشمند و در عین حال پایدار پیشنهاد می کند. در این مقاله با استفاده از روش توصیفی و ارزشیابی، پس از بیان مفاهیم شهر هوشمند، به منظور تبیین نقش شهر هوشمند در دستیابی به توسعه پایدار، ابتدا اصول و پیش شرط های تحقق شهر هوشمند بیان گردیده و سپس، نقش شهر هوشمند پایدار در دستیابی به هر کدام از آنها و در نتیجه، دستیابی به شهرهوشمند پایدار مورد بررسی قرار گرفته است. در این پژوهش تلاش گردیده تا به تبیین مفهوم شهر هوشمند پایدار و راه های ایجاد و تحقق آن در منطقه جنوب شرقی ایران که از نظر کمبود آب و ناهنجاری های اقلیمی در شرایط بحرانی قرار دارد پرداخته شود. بنابراین ضمن مطالعه مفاهیم و ادبیات مرتبط با هوشمندی در اسناد کتابخانه ای، بررسی تحلیلی-توصیفی موضوع، تعاریف و ارائه طبقه بندی ساختارمند و استفاده از ماتریس جدول سوات، راهبرد های مناسب به منظور دستیابی به شهر هوشمند پایدار با توجه بر داده ها و آمارهای هواشناسی در منطقه جنوب شرق ایران ارائه میگردد.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، شهر پایدار، شهر هوشمند پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393299>

